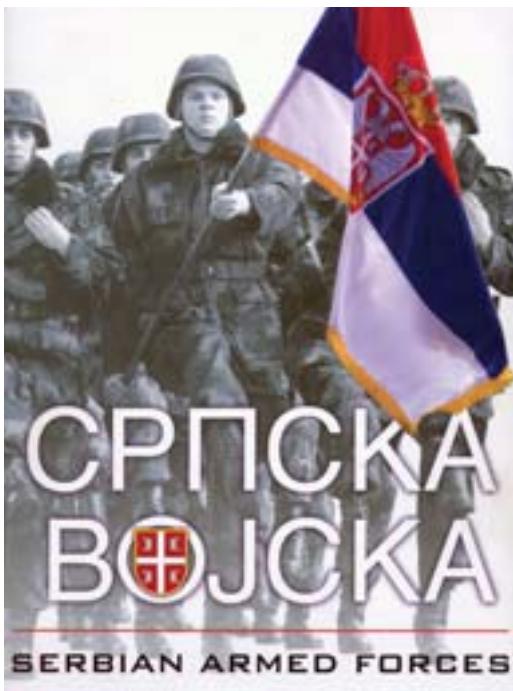

ДИМИТРИЈЕВИЋ

ПРЕДСТАВЉЕНА МОНОГРАФИЈА
„СРПСКА ВОЈСКА“
ДР БОЈАНА ДИМИТРИЈЕВИЋА

МОНОГРАФИЈА СА ДУШОМ

У Централном дому Војске Србије јавности је представљена репрезентативна монографија посвећена настанку, традицији и садашњем тренутку наше војске

Војска је у нашем народу један од симбола његовог постојања. Нема српске породице у којој неко није носио униформу војника, подофицира, официра, генерала... После толико векова борбе за исконско право човека – слободу, најзад имамо своју државу Србију и војску.

Српска војска чији су корени дубоки и постојани, почива на вишевековној традицији и непрекинутој нити трајања. Бранила је свој народ и достојанство, била (по)хртвована али, увек је часно обављала своју дужност. Непоколебљиво, храбро и до краја одано.

Где су њени почети, како је текло историјско трајање, куда је ишла и где је стигла?

О томе пише историчар др Бојан Димитријевић, помоћник министра одбране за људске ресурсе, у репрезентативној монографији „Српска војска“, која је 11. априла представљена јавности у Централном дому Војске Србије. Том чину су присуствовали представници Министарства одбране, Генералштаба, научних институција, установа културе и средстава јавног информисања...

О репрезентативној монографији говорили су рецензенти: начелник Генералштаба генерал-потпуковник мр Здравко Понеш, генерал-мајор др Божидар Форца, начелник Управе за планирање и развој Генералштаба Војске Србије, пуковник др Драгутин Јовановић, начелник Управе за школство и аутор др Бојан Димитријевић. То је капитална књига која се чита с пажњом и гледа с поштовањем. Плени својим изузетним изгледом и јасним садржајем. Беспрекорно је опремљена и може служити на част – војсци, аутору и издавачу, Дирекцији за издавачку и библиотечко-информациону делатност, односно Војноиздавачком заводу. Текст је штампан на српском и енглеском језику. О њеном врхунском ди-

Снимо: Д. БАНДА

Начелник Генералштаба
генерал-потпуковник
мр Здравко Понош

ДВЕ ДИМЕНЗИЈЕ КЊИГЕ

Говорећи на представљању монографије, генерал Понош је, сем осталог, рекао:

— Књига има две димензије: континуитет српске војске и пројекцију Војске Србије у моменту када је написана. Настањак модерне српске државе неодвојив је од стварања њене војске и обрнуто. Током тешког времена, мењали су се називи, границе, државна уређења, војна техника... Била је краљева, ослободилачка покрет, народна... Али, нуј су увек чинили људи, војници, одани својој дужности и свом народу.

Друга димензија тиче се акумулације институционалног знања у протекла два века. Књига долази у право време, након темељне реорганизације наше војске, свих њених структура.

Током 2008. године тежиште активности је обука. Формирали смо центре за обуку, све више времена војници проводе на полигону.

Усавршавање припадника ВС је стварност и потреба. У том смислу, учење енглеског језика је интензивно и свеприсуто. Учи се не само у Београду већ и у гарнизонима широм Србије.

Формиран је и подофицирски кор, а концепт активне резерве постаје стварност.

Садржај књиге није заборблен у тренутној организацијој структуре војске. У монографији су приказане делатности и целине које су постојале и постојеће. И ово дело сведочи колико је војска широм отворена за јавност. Монографија је писана на популаран начин, лако се чита и разуме. Аутор је човек који много зна о војци, учесник у њеном профилисању и организацији.

зајну сведочи и награда „Добар дизајн”, добијена на 14. међународном сајму књига у Новом Саду.

— Модерна српска држава и њена војска настале су у току Првог српског устанка, после вишевековне отоманске окупације. Од тог времена, аутор нас води кроз развој њене оружане сила, ратове, болна страдања и славне победе. Не прескаче периоде и не уђућује истину. Први и Други светски рат, чувене војводе, епопеје, непрегледни фронтови... Партизанске колоне, огроман допринос антифашистичкој борби коју је свет признао и увек поштовао. Послератни развој, видови, родови, службе... Све у узбудљивој слици и једноставној речи. Смењују се странице попут кадрова документарног филма. За добар фilm неопходна је одлична фотографија, а њен избор за монографију је сјајан. Читаво богатство!

Листајући странице књиге, која има душу, стижемо до да нашњег профила Војске Србије, њеног система, родова, логистике, школства, међународне сарадње... Представљамо их свом народу и свету. На најбољи начин у најфинијим нijансама. На готово свим страницама преплићу се прошlost и садашњост, наговештава се будућност. Вуку се паралеле, упућује на суштину — рекао је генерал Форца.

Како је истакао аутор др Бојан Димитријевић, монографија је производ тимског рада који је успео у намери да објасни и помири све појаве које су пратиле нашу војску у два века постојања; Обреновићеву и Карађорђеву, краљеву и Титову, партизанске и четничке колоне, рат против Наташа и сарадњу с Натаом...

Заиста, добили смо монографију која ће много значити и дugo трајати, а генерације које долазе имаће где да дописују нове редове. ■

Бранко КОПУНОВИЋ

Додељене награде „Златни беочуг“

У ЧАСТ КУЛТУРНОГ СТВАРАЛАШТВА

Централни дом Војске Србије био је домаћин доделе традиционалног признања које се сваког пролећа уручује најзаслужнијим ствараоцима Београда на пољу науке, културе и уметности

Када свечаност почне документарним филмом а тема је рат, онда је у том чину садржан уметнички израз, сећање, успомена, опомена... Управо тако. Тешки призори разарања наше престонице 6. априла 1941. и много година после варварског напада никога не остављају на миру. Том приликом страдали су људи, њихова добра и културно благо. Народна библиотека, једна од највећих на Балкану и високоцењена у Европи.

После Другог светског рата обновљана је земља али и њена наука, култура, уметност. У част стваралаштва, доприноса и развоја, на понос престонице и оних који јој служе за углед, Културно-просветна заједница Београда основана 1956, од 1970. године додељује признање „Златни беочуг“ ствараоцима, научницима, уметницима, посленицима културе, ансамблима, установама и организацијама. Њихови заједнички именитељи гласи: трајни допринос култури Београда.

Идејни творци награде су песник Васко Попа, који јој је дао име, Радомир Стевић Рас и Јевта Јевтовић. Ако би се поређала сва имена досадашњих лауреата био би то именник најуспешнијих, а књига у чијем су садржају образложења, представљала би својеврсну енциклопедију знања, вредности и мудрости.

Жири се једногласно одлучио да овогодишњи „Изванредни Златни беочуг“ за животно дело додели прослављеном диригенту Оскарку Данону, угледном академику историчару Драгољубу Живојиновићу, надахнутом сликарку Милораду Бати Михаиловићу и познатом драмском писцу Синиши Павићи.

„Изванредни Златни беочуг“ припао је „Вечерњим новостима“ – издавачка делатност, Руском дому културе, Фондацији „Хемофарм“ и хору и симфонијском оркестру РТС.

„Златни беочуг“ уручен је позоришном продуценту Бориславу Балаћу, КУД „Градимир“, Дворани Дома синдиката, лексикографу и публицисти Ко-сти Димитријевићу, продуценту Душану Ђоковићу, сликарку професору Љубодрагу Јанковићу, драмској уметници Соњи Јајковић, филмској глумици Оливери Катарини, филмском ствараоцу Јовану Марковићу, композитору професорки Вери Миланковић, књижевнику и преводиоцу Коли Мићевићу, драматургу и водитељки Татјани Петернак-Алексић, песнику и драмском писцу Раши Попову, историчару проф. др Слободану Ристановићу, сценографу професору Миодрагу Табачком, књижевници Љиљани Хабјановић-Ђуровић, тв критичару и новинарки Бранислави Џунов-Стошић и књижевници Љубљани Шоп.

На предлог жирија, председништво Културно-просветне заједнице Београда додељило је посебно признање, Повељу за изузетан допринос у акцији „Изградимо авалски торањ“: Велимиру Илићу, РТС-у, Удружењу новинара Србије, Скупштини града Београда и Саобраћајном институту ЦИП.

За промociју српске културе у Европи победом на „Евросонгу“ најзаслужнији су: Марија Шерифовић, Владимира Грајић, Саша Милошевић и РТС. ■

Б. К.

Снимак: Д. БАНДА